

dibus, quia propter eorum carnalitatē, & imauindiciam cogitationum, & malitiam affectionum, animus eorum nihil ad Dei verbum afficitur, ideo non conantur illud intelligere, aut memoriter retinere, nec per hoc mouentur ad compunctionem cordis, aut ad aliquid tentandum de salute sua. Vnde Be da. Sunt quidam, qui verbum Dei, quod audiunt nulla fide, nullo intellectu, nulla saltem tentandę vtilitatis occasione percipiunt, de quibus dicit, qui circa viā. Semen verbi, quod in talium cordi bus seminatum est, demones quasi semen vię tritice, subito auferunt a memoria eorum, per immisionem malarum cogitationum, & affectionum, Vnde Greg. 19. moral. Maligni spiritus humanas mentes obsidentes, dum ipsis cogitationes noxias ingerunt, verbum vię a memoria euellunt. Et hoc voluit dominus cum exponendo parabolam dixit, Qui autem secus viam, hi sunt, qui audiunt, deinde venit diabolus, & colligit verbum de corde eorum. Item sicut semen cadens super viam, & conculcatur pedibus transeuntium, sic secundum Eusebium aliqui, cum audiunt verbū Dei, permittunt postea in eis illud conculcari per fallaces seductores, qui eis dicunt, Non est res tam durē intelligenda, Deus est misericors &c.

Quidā
sunt ad
modum
petrę.

Alii habent se per modum petrę. Sicut enim semen proiectum supra petram figit quidem radices, sed breues, & crescit aliquantulum, sed propter tenuitatem calami, & defectum humoris superueniente calore solis cito arefcit, & nunquam peruenit ad fructum. Sic aliqui verbum Dei cum desiderio audiunt, & cognoscunt eius vtilitatem, & in eo delectantur intantum, quod etiam eius audicione corde compunguntur pro peccatis, & concipiunt multi propositū bonum, cum autem venerit æstus tentationum, tunc quia non habuerunt firmam voluntatem ad bonum, sed debilem nec habent humorē deuotionis & gratię, ideo non est in eis firmatū hoc propositū, quare tentatione sfatigati a bono proposito recedunt, & bene inchoa

ra derelinquunt, nec ad fructum perseverantię perducunt. Hoc voluit dominus, cū dixit, Nā quod supra petram, hi sunt, qui cū audierūt, cū gaudio susceperunt verbum, & hi radices non habent, quia ad tēpus credūt, & in tpe tentationis recedunt. De illis ponit exemplum Greg. in homil. hodierna, dicens, Multi namq; cum verba contra avaritiam audiunt, eandē avaritiam detestātur, rerū omnium contemptū laudant, sed vt animus viderit, quod concupiscit, obliuiscitur, quod laudabat. Multi cum verbū Dei cōtra luxuriam audiunt, pollutiones carnis non solū perpetrare non appetunt, sed etiā perpetratas erubescunt, mox ab eis est recedit, quibus etiam castos beatos esse, sed vbi species concupiscibiles eorum obtutibus presentantur, mox ab eis recedit, quibus quid boni conceperunt, & hoc ideo, quia radices non habent. Tentatione enim probatur, an verbum Dei radices fixerit, sicut impetū ventorum apparet, si arbor sit bene radicata.

Tertii habent se per modū spinetī, sicut. n. semē proiectū in densum spinetium, figit quidē radice, & germinat herbam, & crescit aliquando in calamum; sed ex densitate spinarū deprimitur, & suffocatur, & fructificat ad modicum. Sicut aliqui verbum Dei audiunt cum desiderio, & in eo delectantur, vt in priori membro, sed diuitiæ, & amor earum ad sollicitudines seu curę, quas diuitiæ seu amor earū causant, & voluptates, quę ex diuitiis frequenter sequuntur, semen verbi Dei deprimitur, & suffocatur in cordibus eorū, vt nō fructificet in bonas cogitationes, bona desideria, & opera spiritualia. Suffocatur quidē secundū Greg. quia importunis suis cogitationibus guttur mentis strangulat, & dū bonū desiderium ad cor intrare non sinunt, quasi aditum flatus

Alii habent se per modū spinetī.